UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

A ante S

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

qñ manũ alteram haberet longiorẽ. Hic aiebat beneficiuꝫ addere lõge magis regale eſſe ꝙ̃ auferre. Fuit ⁊ alius Artaxerſes Cyri. iunioris frater cognomẽto memor. Hic cum pauper quidam malum ingentis magnitudinis ei obtuliſſet: iucũde ſuſcepit per ſolẽ inquiens hic is mihi videt̃ quẽ vrbẽ quoqꝫ ex parua magnam reddere poſſe exiſtimem.

Artaxata: armenie ciuitas.

Arteria latine ſignificat venã vitalẽ: ſeu ſemitam in qua eſt vitalis ſpũs. Gel. Arteria eſt cõceptaculũ ſpũs naturalis mixta cõfuſiqꝫ cũ ſanguine in quo ſpũs eſt minus ſanguinis Cice. lib. iij. ad heren. Lęduntur arterię ſi anteq̃ꝫ vox bene ꝑmulſa eſt: acri labore cõpellit̃ ⁊ interuallis longioribus vti conuenit. Recreat̃ enĩ ſpiritu vox: ⁊ arterię reticẽdo acquieſcunt ἐξ αερος και τηρεω αρτηρεια γίνεται. Unñ qdã doctꝰ fecit dactylũ in ꝑmis tribꝰ ſyllabis ꝙ̃ ridicule alij viderint.

Artocrea. ę. ⁊ artocreas. ę. maſ. gene. epulum ex pane ⁊ carne. Per Artocreaſqꝫ popello.

Artocopus. pe. cor. piſtor ſeu factor panis: ſed pro diſpenſatore ſiue conſeruatore accipi ſolet: quaſi qui in pane laborat. Nam αρτος panis κοπος labor.

Artopteſij panes dicti ab artopteſia inſtrumẽto panibꝰ coquẽdis in clibano accõmodato: cuius meminit Plau. in Aul.

Artoptitius panis: q̃ ex fermẽto durione ꝯficit̃. torret̃ qꝫ in artopta. Ply. li. xviij. Siliginę farinę modius: gallicę viginti duas libras panis reddit. Italicę duabus tribuſue amplius in artopticio pane. Nã furnaceis binas adijciunt libeas in quocũqꝫ genere.

Artopta a quibuſdam dicitur mulier: que coquit panẽ in clibano vel furno πτασ coquo Plau. in au. Ego hic artoptã ex proximo vtendam peto. At Jul. pollux dicit eſſe inſtrumentum Artocopi in quo panes torrebantur.

Artologanũ. pe. cor. genus panis ſiue placẽtę ex ſimila in oleo coctę in patella. In eo ponitur parũ vini cũ pipere ⁊ adipe vel modico oleũ. eſt enim panis qui habebatur in delitijs: a laganis nomen habens propter candorem.

Aruica. pe. pro. genus frumenti.

Aruina. pe. pro. durum pingue inter cutem ⁊ carneꝫ: vt auctor eſt Ser. Uirg. lib. vij. Pars leues clypeos: ⁊ lucida ſpicula tergent aruina pingui.

Arundo aquaticꝰ frutex oĩbus notus. Et qm̃ ex arundinibus fiebant ſagitte qñqꝫ arundo ponit̃ pro ſagitta. Uirg. Per qꝫ ilia venit arundo. Hinc Arũdineus. a. um. Hie. li. iiij. Re. An ſperas in baculo arundineo atqꝫ cõfracto egypto.

Arundinetũ locus vbi arundines conſite ſunt ſicut ſalicetum oliuetum ⁊ huiuſmodi vt eſt illud. Fulgebunt iuſti ⁊ tanq̃ꝫ ſcintillę in arundineto diſcurrent.

Aruſpex. Uide infra in dictione haruſpex.

Aruum ab arando dictum ager aratus nec dum ſatus qui Attamen ſementi datur. Salu. Quia numidę pabulo pecoris magis q̃ꝫ aruo ſtudent.

Arx ab arceo quia arcet. i. prohibet hoſtes accedere. Eſt enim locus vrbis vel in monte ſitus natura munitus. Inde etiaꝫ ſummitates montiũ ⁊ cuiuſcũqꝫ altitudinis ex q̃bus facile pñt depelli hoſtes arces dicunt̃. Huius dimi. eſt arcicula.

Arymphei populi ſũt d quibus Amianus ſic habet. Ubi mõtes zyphei deficiunt Arymphei inhabitant iuſti homines ⁊ morum placiditate cogniti.

A ante S

As aſſis libra a grecis Mna mina a noſtris interpoſitione litterę que ex. xcvj. drachmis ꝯficit̃ ſiue duodeciꝫ vncijs. Uncia võ ab vno dr̃. Sextãs vncie due quaſi ſexta pars aſſis. Quadrans vncie tres: quarta pars qui ⁊ triunciũ dicit̃. Triens quattuor vncie tertia pars. Quincũx vncię quinqꝫ. Semis vncie ſex dimidiũ aſſis ſiue ſelibra ideſt media pars librę quaſi ſemis as. Septũx vncię ſeptẽ a ſeptẽ ⁊ vncia. Bes vncie octo dempto triẽte quaſi des. Dodrans vncię nouem dempto quadrante: quẽ ⁊ nonũciũ dicimus. Dextans vncie decẽ dictus quaſi aſſi deeſt ſextans. Deũx vncię vndeci q̃ſi vncia dempta ex aſſe libra. Aeris autẽ minima pars Sextula dicit̃ ꝙ ſit ſexta pars vncię. Semũcia ꝙ ſit dimidia ꝑs vncię. Silicũ dictũ ẽ ꝙ ſemũciã ſecet. Et ſciẽdũ ꝙ veteres volẽtes aliq̃d diuidere ĩ ꝑtes ęq̃les vt hereditatẽ ⁊ q̃duis ſile id aſſẽ appellauerũt ⁊ ꝑtes vncias. Unñ illud plynij. de luna haud dubiũ eſt lucere dodrãtis ſemuncias horaꝝ ab ſecũda adijciẽtẽ vſqꝫ ad plenũ orbẽ. Unñ ẽt hẽmꝰ ex aſſe heredẽ fecit. i. totiꝰ hereditatis. Sue. in Ceſa. Nouiſſimo teſtamento tres ĩſtituit heredes ſororꝝ nepotes. Octauiũ ex dodrãte: Pinariũ ⁊ pediũ ex quadrãte. Interdũ dr̃ nũmꝰ libralis ex ere deductũ nomẽ. Hor. Quẽ ſi diminuas vilẽ redigat̃ ad aſſem. Silr̃ Triens q̃drans. Interdũ hę ꝑtes aſſis apud poetas accipiunt̃ ꝑ calicibꝰ a mẽſura. Prop. Cũ fuerit multis exacta triẽtibus hora. Mar. Te diuina leget muſto q̃ncũce. Cõponit̃ aũt as cũ eo q̃d tres vt treſſis. Per. Hic dama eſt nõ treſſis agaſo. Octo ⁊ as octuſis Hor. Quãti emptę parui quãti ergo octuſſibus. ⁊ ſic per oẽs numeros vſqꝫ ad cẽtuꝫ vt centuſſis. Perſ. Et centũ grecos curto centuſſe licetur.

Aſarotũ. pe. pro. pauimẽtũ picturę arte elaboratũ a grecis inuẽtũ ſic dictũ ꝙ verti nõ debeat. Nã deducit̃ ab α ꝑuatiua ꝑticula ⁊ σαι ρω. u. σαρω. π. σεσαρα vro ſcopo. Scopa quoqꝫ a grecis ſaros dr̃. και το καλιντρον. Solebãt q̃ppe purgamẽta cenaꝝ quę analecta vocant̃ ĩ pauimẽto quoqꝫ euerri dũ ſubtegulanea pauimẽta in vſu erãt poſtea a ſarotis ĩuẽtis ceſſauit vſus ſcopaꝝ manibꝰ colligi purgamenta ceperunt: pauimẽta võ ſpongijs mũdari. Xenodorꝰ ꝑmꝰ claruit in faciẽdis aſarotis: quę miro artificio ꝑuulis teſtulis ĩ varios colores tictis: ⁊ imagines pictis ſtrauit. Nã ꝑgami ĩ aſaroto colũbã effecit bibẽtẽ: quę aquã capitis vmbra offuſcabat alia ſibi eſcã arripiẽte. Papi. li. Syl. Uarias vbi picta ꝑ artes gaudet humꝰ: ſuberãtqꝫ nouis aſſarota figuris

Aſbiſtę populi libyę: apud quos vulgatiſſimum templum inter medias arenas conditum eſt.

Aſbeſtus latine inextinguibilis ⁊ nomẽ lapidis eſt qui cũ ignẽ non habeat propriũ: alieno tñ ſic ardet: vt nõ poſſit extingui Aug. li. xxj. ciui. dei. Aſbeſton archadię lapidẽ propterea ſic vocari ꝙ accenſus ſemel iam non poſſit extingui. ἐξ α και σβεννυω γίνεται.

Aſcalon pe. cor. ciuitas paleſtinę a q̃ Aſcalonitę hoĩes ĩ ea nati

Aſcalonia cępę genus ꝙ in aſcalone plurimum naſcatur. Uide in dictione Cepe.

Aſcalabotes latine ſtellio ſiue tarantula dicitur: ꝙ apud grecos aſcalos circulus eſt. Stelliones aũt circulis q̃buſdã depicti ſunt ⁊ veluti lucentibus guttis in modum ſtellarum.

Aſcanius nomen ęneę filij. Quo ẽt noĩe dictus eſt lacus ĩ phrygia: ⁊ fluuiꝰ ex eo oriẽs aſcania ciuitate: quã ꝯdidit aſcanius ęneę filiꝰ: ẽ ⁊ lacus aſcaniꝰ. Unñ ipſa regio aſcania vt ſcribit Stra. lib. xij. quę gemina eſt: altera phrygię altera myſię.

Aſcẽdo. is. ex ad ⁊ ſcãdo: ſꝫ d abijcit̃: ſignificat ſurſum ſiue ad aliq̃d ſcãdo. Hinc aſcẽſio ⁊ aſcẽſus ꝑ aſcendendi actu aſcenſiões ẽt ſunt q̃ a grecis ſyncathatheſes: hę ſunt ſine q̃bus multa comprendi ⁊ ꝑcipi ſenſibus nõ poſſunt: nec memoria quoqꝫ nec noticię reꝝ nec artes ſine aſcenſiõe ꝯſtare poſſunt. Per aſcenſionẽ enim cognita approbamus. Aſcenſiões has ſiue approbatiões volũtarias eſſe ſcribit Gel. Fieriqꝫ hominuꝫ arbitratu q̃bus viſa noſcunt̃ dijudicanturue.

Aſclepiades nomẽ hiſtorici cyprij q̃ fuit tꝑe quo pigmalion regnabat ĩ oriẽte quo ẽt tꝑe ſcribit eſum carniũ nõ fuiſſe. Aliꝰ fuit phs cęcus: quẽ ferunt̃. Ci. li. v. tuſ. ait. Cũ q̃dã q̃reret q̃d ei cęcitas attuliſſet: rñdiſſe vt puero vno eẽt comitatior. Fuit ⁊ aliꝰ aſclepiades pruſiẽſis medicꝰ qui lapſu ſcalaꝝ interijt. Fuit ⁊ alius aſclepiades a quo carmẽ aſclepiadũ dictũ eſt.

Aſcitę arabes dcĩ ſũt ab vtribꝰ: quos greci aſcos vocant: qm̃ bubulos vt Ply. inq̃t vtres binos ſternẽtes piraticã exercẽt

Aſcra vicus boetię ĩ aſpero ⁊ ſterili loco in dextera ꝑte heliconis Heſiodi patria. De heſiodo multa ſcribunt gręci ⁊ quo pacto fuerit interſectus Plutarchus in ſympoſijs lib. v.

Aſcia cum c poſtes ab aſcindendo. Carpentarioꝝ inſtrumentum eſt. Huius dimi. eſt aſciola.

Aſcio.as.aſcia cędo quo verbo vſus eſt pater meus Aug. ſuper p̃s. Et ſi adhuc nodoſum ⁊ curuum ⁊ corticoſum tamē ꝙ doletur: aſcietur deplanetur: ⁊ poſſit venire ad aliquam fabricam vſus humani.

Aſia ſine c nomē eſt tertię partis orbis quo ad numerū. Nāꝫ quo ad magnitudinē dimidia reperit̃. Eſt aūt duplex Aſia maior.ſ.⁊ minor: quę phrygia ⁊ lycia cōcludit̃. Alij diuidūt eã vt vnam cōcludat ab oriente phrygia ⁊ Lycaonia: altera ab oriēte determiēt̃ armenia minore. Dicta ē ãt aſia.ab aſia nympha oceani ⁊ rethyos filia iapeti cōiuge ſiue ab aſio manei Lydi filio.ab aſia fit aſius.a.um.qꝛ vt Priſ.inq̃t ī multis prouinciarū noīb⁹ ſimilia ſunt deriuatiua primitiuis et appellatiua ꝓprijs vt Jtalus ꝓpriū eſt ⁊ gentile Similiter danaus. Latin⁹ hiſpanus ſiculus ⁊ ſican⁹. Jtē aſian⁹.a.um Aſiaticus.a.um.que inuicē pro poſſeſſiuis proferri poſſunt Proprię aūt Aſius ⁊ aſiaticus poſſeſſiua ſunt q̃uis ⁊ ꝓpria inueniãtur: vt ſcipio aſiaticus: qui vicit aſiaꝫ. Aſian⁹ v̇o gentile. Eſt ⁊ aſia nomē paludis in Myſia ꝓpe Cayſtrū fluuiū cuius prima ꝓducit̃. Uir. Jã varias pelagi volucres ⁊ quę aſia circū: alias corripit̃: vt europa atqꝫ aſia pulſus.

Aſcribo.is.ex ad ⁊ ſcribo ſed d abijcitur ſignificat adiūgo: vnde aſcripti dicebantur: qui in colonias noīa dediſſent: vt cęteris colonijs adderent̃. Jtē a ſcripti milites: qui ſupplēdis legionibus aſcribebãt̃: quos ēt accēſos dicebãt ꝙ ad legionū cēſum eēnt aſcripti. Et velatos qꝛ veſtiti inermes ſequebant̃ exercitū. Et ferētarios: qꝛ de fundis lapidib⁹.ꝓliaturi ea mō ferrēt que in hoſtes iacerēt. Et rotarios ꝙ id hoīum genus anteq̃ꝫ acies coirēt in modū rotãtis tēpeſtatis dimicarēt. Eſt ⁊ aſcribere tribuere ⁊ imputare. Ci. Neqꝫ enī mihi negligentiam velim aſcribas. Sed hęc magis per tranſlationem cum proprie aſcribere ſit iuxta ſcribere.

Aſcripticius: qui ad aliquã rem aſcriptus eſt: vel qui ex numero eorum eſt qui ſe in alterius imperium dediderit.

A ſecreto vel a ſecretis: qui eſt ſocius ſecretorū cōſiliarius.

Aſella poteſt eſſe diminutiuū ab aſina. Sed ⁊ locus ſub brachijs cōcauus aſella vocat̃: ſiue axilla. Unde eſt illud Abſcōdet piger manū ſub aſella.

Aſion noctuarū genus maximum quos gręci qñqꝫ ſcopas vocant: aliquãdo nycticoraces.i.vlulas ⁊ qñqꝫ otos quaſi auritas quoniam plumeas eminentes habent aures.

Aſilus pe.pro. Gręce ęſtrus a ſono vocis vulgo tabanus dicitur. Uirg. Eſt lucos ſilaris circa illicibuſqꝫ virentem. Plurimus alburnum volitãs: cui nomen aſilo romanū eſt ęſtrū grai vertere vocantes. Aſper acerba ſonans quo tota exterrita ſyluis diffugium armenta.

Aſyllū cū y pſilo intemeratū templū eſt ꝯſecrationis lege ꝯceſſum ab α priuatiua particula ⁊ συλαω rapio ſpolio auſero violoue. Aut ſicut exponit Ser. d̾r aſyllū quaſi aſyron ꝙ inde extrahi nullus poſſet. Nã in id fugiētes tuti erant: nec inde ꝑ vim extrahi poterãt. Qd̓ prius athenięſes: poſt Romulus ꝯſtruxit īter capitoliū ⁊ palatiū ī ſacro luco qd̓ quercetū d̾r. Uñ pedianus Totus ppl̓s ro.a ꝑncipio tres fuerūt tribus. Taciēſis vna a Tacio rege. Ramnes altera a Romulo. Luceres altera a Lucuſmone: ſiue a luco quē lucū Aſyllū vocauerat romulus. De h̓ Uirg.li.viij. Hinc lucū: quē romulus acer aſyllū rettulit. Scribit. Liui.li.xxxvj.tēplū apollinis deliū fuiſſe aſyllū: aitqꝫ ſacra tēpla a g̃cis vocari aſylla

Aſinus: animal notum cuius fęmi.eſt aſina quod datiuū ⁊ ablatiuum plures ⁊ in is ⁊ in abus terminat. Hier.lib.j.R̸. De aſinis: quas nudiuſtertius perdidiſti ne ſolicitus ſis quia inuente ſunt. Hinc aſininus.a.um.vt caro aſinina.

Aſinarius ria.rium.qd̓ ad aſinos ꝑtinet vt mola aſinaria.

Aſinarius: qui aſinos paſcit vel cuſtodit. Ca. Ager qñ īſtruit̃ cccl.iugerū villicū: villicã oparios bubulcos tres aſinariuꝫ.

Aſine es: pe.cor.oppidum achaię. Luc.lib.viij. Quas aſine cautes ⁊ quas chios aſperat vndas.

Aſopus vel aſopis penul.produ.fluuius achaię ab aſopo Eginę patre ſic dictus.

Aſotus penultima producta. Laſciuus prodigus popino belluo. Mar. Uiuis aſotos.i.laſciue incontinenter. Aſotia propinatio incontinētia luxus. Gel. Cedere equidem vobis debui vt in tali aſotia.i.luxu prodigalitate atqꝫ nequitia artiū nos vinceretis. εξα κάι σοξω.

Aſper.ra.rum.qd̓ viſu vel guſtu vel tactu alioue ſenſu inſuaue eſt. Aug. Aſperū diſcrepantia ꝯiunctar partiū facit. Aſperitatē nãqꝫ non gignit niſi inęqualitas partiū: vt ſit longior vna altera inferior. Lene illud ꝓprie videtur oñdere in quo poſitio partiū ita apte paritérqꝫ digeſta eſt: vt nulla earum mēſura vlterius emineat. Transfert̃ ⁊ ad alia quę dura ſūt Ter. Aſperū pater hoc eſt aliud ſodes para. Uñ ⁊ pronocēte qñqꝫ capitur. Uirgil. Aſper acerba tuens. Et pro iniquo. Jdē. Tū aſpera iuno. Ci.in Lęl. Monere ⁊ moneri ꝓpriūꝫ eſt verę amicitię: ⁊ alterū libere facere non aſpere: alterū libenter accipe non repugnanter. Huius dimi.eſt aſperulus.

Aſper nūmus videt̃ dici ab eo ꝙ in aſperitatē cuſus: ſignatuſqꝫ eſt. Perſi. Quid aſper vtile nūmus hꝫ. Sueto. Jn Nero. Exegitqꝫ ingēti faſtidio ⁊ acerbitate nūmi aſperū.

Aſpero.as.ſperum facio. Colu.lib.ix. Junctis parieti modicis aſſerculis q̄ paulū formatis gradibus aſperant̃ ne ſint volãtibus rubri. Uirg. pro coagulū ſiue durū facio poſuit lib.iij. Et glacialis hyemis aq̃lonibus aſperat vndas. Hinc cōponitur Exaſpero quod eſt valde aſperum facio. Hie.ad Helio. Mollem ocio manum durus exaſperat capulus. Per trãſlationem. Quintil. Rem verbis exaſperauit.

Aſparagus pe.cor.ꝙ ex aſperis v̇gultis legatur. Mar. Mollis ī ęquorea: quę creuit ſpina Rauenna. Non erit incultis gratior ſparagis. Sūt qui nō ab aſperitate ſed a lingua chaldęa deducant: qꝛ chaldęi aſparagos appellãt herbam: quę creſcit in virgulta ⁊ in caulē. Huius duo ſunt genera hortēſe ⁊ ſylueſtre. Sed incultum gratius eſt.

Aſpergo.is.ſi.ſum.ex ad ⁊ ſpargo q̃ſi ad aliq̃d ſpargo: vel aliquantū madefacio. Plau.in epi. Ah guttula pectus mihi ardēs aſperſiſti. Uirg.li.iij. Geor. Aut tecto aſſuetus coluber ſuccedere ⁊ vmbrę. Peſtis acerba boū pecoriqꝫ aſꝑgē vir⁹.

Aſpergo.inis.tam maſcu.q̃ꝫ fęmi.generis: gutta terrę cruore permixta. Sta.lib.vij. Diraqꝫ aſpergine latos mutat agros. Ambro. Et cautes niuea rorant aſpergine.

Aſpergillū inſtr̃m: quo nos aquis ſacris aſpergere ſolemus.

Aſpernor.aris.ab aſpergo fit ſignificatqꝫ recuſo auerto: non ignoſco faſtidio.

Aſpernabilis: qui eſt dignus vt aſpernet̃. Gel. Nōnunq̃ꝫ apd̓ meipſum ſoleo res eiuſmodi paruas quidem minutaſqꝫ ⁊ hominibus non bene eruditis aſpernabiles.

Aſphaltū latine dici poteſt tutamen a verbo ἀσφαλίξω.qd̓ ē tueor. Quo noīe dictus eſt lacus Syrię in prouincia: quę hactenus pentapolis dicta fuit ſic dictus quia nihil viuum in eo ſubmergitur vnde mortuum mare ab hiſtoricis noīatur. Aſpaltum etiam bitumen dicitur.

Aſpicio.is.ex ad ⁊ ſpecio e in i mutata q̃uis Priſ.aſpicio compoſitū dicat. Uarro enī ſic habet Spectare dictum ab antiquo quo etiã Ennius vſus eſt. Uos epulo poſtq̃ꝫ ſpexit: ⁊ qd̓ in auſpicijs diſtributum eſt qui habēt ſpectionē quã nō habebant ⁊ qd̓ in augurijs ēt nunc augures dicuntur aues ſpecere. Conſuetudoqꝫ cū prępoſitio verbis coniuncta fuit etiã ſeruat vt aſpicio: cōſpicio: deſpicio: reſpicio: ſic alia. Jn quo ſpecto quod ſpectare volo. Hinc ſpecula ⁊ ſpeculum ꝙ in eo ſpecimus imaginem. Feſtus quoqꝫ ita Auſpicium ab aue ſpecienda. Nam quod nos cū prępoſitione dicimus aſpicio apd̓ veteres dicebatur ſpecio quod naturaliter ſpexi ſpectū facit: quod ſpicio facere non pōt: a cuius ſupino legitime ex analogia ſpecto frequentatiuūꝫ formatur. Unde expecto ⁊ reſpecto ⁊ alia huiuſmodi ſūt compoſita. Pręterea deriuatiua noīa ſpecula ſpeculū ⁊ ſpecimen non ſolū ſpecio ſignificationē pręſe ferūt: ſed etiã analogiã eius ſeruãt: naturamqꝫ ipſius ſpecimen redolet vt apud Plau.in Caſi. oſtenditur. Nūc amici an inimici ſis imago Alceſime mihi ſciam. nunc ſpecimen ſpecitur: nunc cartamē cernitur. Spicus v̇o ſpica ſpiculum ⁊ ſpicille q̃uis cū ſpicio quandã ſi-

ſimilitudinē habeant: non tñ ſignificationē ſi ꝓ video ſumit̄
gerunt nec vllo pacto attingũt. Miror igit̄ cur Priſ. aliter
ſenſerit preſertim cum in denominatiuis dixerit. A ſimplici
quod in vſu nō eſt ſpecio is ſpeculũ pro ſpeciculũ per ſynco
pā ci euphonie cauſa Et paulo infra. A ſpecio is vel a ſpe-
cie ſpecimē. Eſt aũt aſpicire ad aliq̄d oculos ītēdere. Plau.
in. aſi. Si quē aliũ aſpexerit ceca cōtinuo fiet.

Aſpecto as ſepe aut fixe aliquem intueor. Pla. in Am. Celum
aſpectat obſeruabo quam rem agat.

Aſpectus us ſumit̄ ꝑ viſu intuitu cuiuſcũqꝫ aīalis: vt horri-
dus aſpectu. i. viſu horribilis ⁊ q̄ effigiē habet horridā Trāſ
fert̄ ēt ad inaīata. Ply. Prerupta rupes ⁊ aſpectu horrida.

Aſpiro as. pe. ꝑ. ex ad ⁊ ſpiro ſed d abijcit̄. Et ꝓprie aſpirare
ſigt̄ afflare. Uir. Aſpirāt aure in noctē. Per trāſlationē ſu
mit̄ ꝑ olere. Ambro. ſup Lucā. Bonũ odorem ſignificatio
nis aſpirāt. Interdũ ꝑ auxiliũ prebere fauere. Uir. Aſpirat
ꝑmo fortuna labori. Interdũ ꝑ icũbere ⁊ q̄ſi toto ſpũ intētũ
eē vt Scipio aſpirat ad ꝯſulatũ. Interdũ ꝑ iūgere: iuxta ac
cedere ſeu ꝓpe tāgere. Gel. lib. j. Ad hoꝝ autē ſynceritatem
veritātēqꝫ verboꝝ an aſpirauerit cecilius cōſideremus. Ci.
Treba. Ultra ēt accerſitũ ab eo ad quē ceteri nō pp ei⁹ ſup
biā ſꝫ pp occupationē aſpirare nō poſſũt. Eſt qñ ſigt̄ inuade
re ſeu q̄ſi ad aliquē ire: vt de diuo Uincētio legit̄. Cũ apud
Ceſaraugustanā ciuitatē Datiano cuidā p̄ſidi ſeuiēdi ī xpia
nos rabies aſpiraſſet ⁊c̄. Ci. alr̄. Nūq̄ꝫ inq̄t. aſpirāt ad curiā

Aſpis idis. ſerpens paruus q̄ veneno ſuo queqꝫ viuētia cōci-
te occidit oua gignit ex q̄bus filij ꝓcreātur. Sũt aũt plures
aſpidũ ſpēs diſpareſqꝫ effectus ad nocēdũ vt ſcribit Soli-
nus Appellaturqꝫ ſomniculoſa aſpis: q̄ ſomnũ letiferũ per
cuſſis immittat. Eſt ⁊ nomē inſule ꝓpe cycladas. Sunt ⁊ alie
hoc noīe in Lycia ⁊ Caria. Eſt ⁊ nomē vrbis: que a latinis
clypea dicitur. Sir. In clypei ſpeciem curuatis turribus aſ
pis. Stra. Coſura inſula eſt ante Aſpidem ſita carthaginen
ſem vrbem quam clypeam vocant.

Aſportare quaſi hinc alio portare. Cuius contrarium eſt im-
portare: quod eſt aliunde huc portare.

Aſſa nomen regis iudeoꝝ: q̄ nōnullas vrbes in Judea ꝯdidit.

Aſaradon vltimus aſſyrioꝝ rex ⁊ Senacherib filius.

Aſſarius nummus ſiue genus ponderis. Joſephus li. iij. Are
dei Aſſarium offerunt ⁊ vnam drachmam. Idem Quattu-
or drachmis venderetur aſſarius.

Aſſecla ab aſſequendo nomen deductum ⁊ ſignificat eũ q̄ dñꝫ
ſequit̄: ⁊ q̄ oībus īperijs dñoꝝ aſſunt: hoc eſt preſto ſunt: vl̄
q̄ iuxta voluntatē alterius quid ſequit̄. Liui. li. v. Et eo de
uolui rē: vt aut patricij: aut patricioꝝ aſſecle habēdi tribu-
niple. ſint. Hie. Seruus paternus ⁊ alumnus ⁊ formoſus aſ
ſecla ⁊ procurator calamiſtratus honorandus eſt.

Aſſector comitatũ preſto. Uide in dictione deduco.

Aſſequor. pe. cor. ꝓprie ſigt̄ iuxta ſequor: Liui. lib. xxxvij. Tan
tum moratus dum eumenes cũ claſſe aſſequeretur ſamum
petere intendit. Uide in dictione Reuolo auctoritatē Cice.
Quādoqꝫ ponit̄ pro acq̄ro obtineo: vt hic aſſecutus eſt ma
ximas dignitates. Quādoqꝫ ꝑ equo ſiue attingo. Cice. Nul
lam partem videar tuorum meritorum aſſectus.

Aſſentio is. ſi. ſum. cōſentio cuius ſignificatiōis eſt ⁊ aſſentior
Lac. Cui opinioni poeta noſter aſſenſit. Ci. li. de rep. In q̄-
bus aſſentior ſollicitam ⁊ periculoſaꝫ iuſtitiā nō eſſe ſapien-
tis. Hinc aſſenſus pro conſenſu.

Aſſenſor: qui alicui aſſentit. Ci. Trocinio. Quottidie cōmemo
rabā te vnũ in tanto exercitu mihi fuiſſe aſſenſorem.

Aſſentor. aſſentaris. ſignificat inſidioſe ⁊ conciliande alicuius
vtilitatis gratia effuſius ⁊ plerunqꝫ falſo quēpiā laudo.

Aſſero. is. pe. cor. aſſeui aſſitũ. iuxta ſemino vel iuxta planto.
Cato de re ruſ. Arbores facito vti bene maturate ſint viteſ
qꝫ vti ſatis multe aſſerant̄: ⁊ ſic vbi opus erit de arbore de-
ijciant̄. Aſſero vero is. aſſerui aſſertũ: ſignificat affirmo ap
probo. Hiero. ad Dama. Primũ enī aſſerũt eius fuiſſe pec-
catũ q̄ nō recte diuiſerit. Interdũ ſigt̄ approprio: attraho:
vendico. Liui. li. iij. M. Claudio cliēti negociũ dedit vt vir

ginē in ſeruitutē aſſereret. Idē ibi. Cuꝫ repelleret̄ aſſertor
virginis a globo multoꝝ. Ubi aſſertor ſigt̄ illũ clientē decē
uiri qui v̄ginē aſſerere volebat in ſeruitutē. Aſſerere ma-
num veteres dicebant comprendere cum eam prendebant
in libertatem. Hinc aſſerere etiam pro tueri ac liberare ſeu
in libertatem reſtituere accipitur. Ply. Marco ſuo cōmen
dabat memoriam ſuam: orabatqꝫ vt ſe ab iniuria oblitio-
nis aſſereret. Et aſſertor defenſor Mar. Aſſertor venias ſa
tiſqꝫ p̄ſtes. Quēadmodũ deſertor qui patriā īdefenſaꝫ reli-
q̄t ⁊ q̄ſi ꝓditor ē. Idē Qui loq̄t̄ curios aſſertoreſqꝫ camillos

Aſſeres tabule ſectiles dicti ſunt ab aſſidendo q̄ admoueant̄
hereantqꝫ parietibus trabibuſqꝫ. Huius noīatiuus ſingula
ris eſt aſſis aſſeris ſicut puluis pulueris Ply. Uerniſqꝫ aſſe
ribus ꝯtabulare pauimenta oportet. Hinc Aſſo. as. de quo
infra. Palladius feminino genere vſus eſt cum ait. Aſſeres
querne cũ eſculeis non miſceant̄. Aſſeruꝫ ſtructurā coaſſa
tionē vocamus: ⁊ a tabulis tabulationē. Interdũ aſſeres ac
cipiunt̄ ꝑ lignis q̄bus vtebant̄ lecticarij. Suet. in Cali. Ad
primũ tumultũ lecticarij cũ aſſerib⁹ accurrerũt. Hui⁹ dimi.
Aſſerculi de quo exemplũ habes in dictione Aſpera as. Di-
cit̄ ⁊ aſſis is. Uñ ⁊ dimi. aſſiculus. Col. li. vij. Aſſibus robo
reis cōpingit̄ ſoluꝫ nec exire alia parte prohibētib⁹ aduer-
ſis aſſiculis. Uarro poſuit primitiuũ Aut ex aſſibus dētatis
cũ orbiculis quod vocant ploſtenũ penicũ: in eo quis ſedet
vt agitet: que trahant iumenta. Hinc ſit Aſſula dimi.

Aſſeuero as. a ſeuerus deducitur. Et eſt aſſeuerare ꝓprie in-
ter ipſa argumēta probationeſqꝫ vim animi motũqꝫ qua-
ſi quandam ſeueritatē admiſcere. Quin. Altera ex aſſeuera
tione probatio eſt. Ego hoc feci: tu mihi hoc dixiſti. Aliqñ
ponitur pro ſimpliciter affirmare.

Aſſcio perfecte ſcio: affirmo vel attribuo: aut apud Col. Ui-
de in dictione conciſco.

Aſſciſco. is. aſſciui aſſitũ. Ab aſcio ⁊ accuſatiuũ poſt datiuũ ſē-
per ferme poſtulat ꝑ aſſumo arrogo attribuo. Quin. li. viij.
Quo in genere idem precipue cuſtodiēdũ ne id q̄ ſiĺitudi-
nis gratia aſſciuimus aut obſcurũ ſit aut ignotũ. Lac. li. iiij.
Et illos: qui temere ſapientiũ ſibi nomē aſſciuerant: erro-
ris ſtultitieqꝫ dānarũt: Aliqñ aſſciſſere eſt aggregare ad-
mittere. Liu. li. j. Ne q̄d diuini iuris patrios ritus negligen
do ꝑegrinoſqꝫ aſſciſcendo turbaretur. Ci. ꝓ Archia. Quod
ſi mihi a vobis tribui concediqꝫ ſentiā ꝑficiā ꝓfecto vt au-
lum liciniũ nō modo nō ſegregādũ cũ ſit ciuis a numero ci
uiũ: verũetiā ſi nō eſſet puteτis aſſciſcendũ fuiſſe. Huic ꝯriũ
eſt deſciſco q̄ cũ abltō ſemper ꝯſtruit̄ cuꝫ a vel ab. Et vl-
tra ablatiuũ aliqñ habet accuſatiuũ mediāte ad. Et diſſētio
ſiue recedo ⁊ ab īperio ſeductuqꝫ alterius ſubtraho rebello
defectione ſigt̄. Liui. lib. ij. Preneſte a latinis ad Romanos
deſciuit. i. rebellauit Pro diſſentio. Gel. poſuit. Eā rem Ce
cilium non inconſiderate dixiſſe: neqꝫ temere a menandro
atqꝫ a multorum opinionibus deſciuiſſe. Pro recedo. Lact.
li. iiij. Deſciuerunt a te ⁊ abiecerunt legem tuam.

Aſſiduo. is. ⁊ aſſideo. es. ambo habent pe. cor. Amboqꝫ actiua
⁊ aſſedi aſſeſſum faciunt: quoꝝ etiā reliqua tpa ſic ſimilia ſũt
vt non facile dignoſcātur ſicut in imperatiuo cum vtrunqꝫ
aſſide faciat. Differunt tamen inter ſe q̄ aſſido ſit quaſi aſ-
ſiſto Aſſideo quaſi aſto. Aſſido ſemꝑ cum motu eſt ⁊ de lo-
co ad locum quandoqꝫ tendit: vt inquiete ſit. vt ſi quis eat
vt ſedeat moretur hereat q̄eſcat ſiue ſtet apud aliquid. Ali-
qñ ēt cũ ꝑuo motu: vt cũ q̄s in pedes erectus eſt ſi ſe ſeſſuꝫ
apud aliquē ponat hunc aſſidere tertie cōiugatōis dicimus
De loco ad locum. Ter. in. Eautō. exemplũ ponit vbi mene
demus pp filij abitũ anxi⁹ chremeti ait. Domũ reuertor me
ſtus oīo ꝑturbato atqꝫ īcerto pre egritudine aſſido accur-
runt ſerui ſoccos detrahũt. De ſtātib⁹ v̄o in pedes: Sal. de
Ci. in ſenatu orōnē cũ habuiſſet īquit. Sed vbi ille aſſedit
Catilina vt erat patus ad diſſimulanda oīa demiſſo vultu:
voce ſupplici poſtulare a patribus ne q̄d de ſe temere crede
rent. Ci. in fragmēto academicoꝝ. Et ſimul aſſidamus inq̄
ſi videt̄: ſane iſtud q̄dē inq̄t: ſuꝫ enī admodũ infirmus. Aſſi

deo aūt q̄ſi iuxta ſedeo ſine motu ⁊ in loco ſemp eſt aut he-
rēs aut ſedēs apud aliq̄d Hiero. ad Aug. Dū enī languenti
multo tp̄e aſſidemꝰ. Ci. ꝓ Placo. Huic aſſidēt ꝑ hoc labo-
rant. Plau. in Ru. Ut fortunati ſunt fabri ferrarij q̄ apd̄ car
bones aſſidēt. De his duobꝰ aſſide in īperatiuo facientibus
h̄ erit exēplū Duo hic ſumus. Ego ſedeo ⁊ dico platoni nō
ſedenti. Aſſide. Tū ab aſſido eſt. At ſi ambo ſedemꝰ ⁊ pla-
to aſſurgere cupiā velit noliq̄ʒ ego vt aſſurgat: dicāq̄ʒ ei. Aſ
ſide. Tūc ab Aſſideo fit. Et licet ſedeo neutrū fit. Aſſideo tñ
actiuū eſt: ſm̄ Priſ. Nam aſſideor facit paſſiuū. Salu. li. iiij.
hiſto. Amiſſumq̄ʒ aſſideri ſine ꝑlio audiebat. Uex Cicero
⁊ Hiero. cū dtō iunxere ſicut modo mōſtratū ē. Siſr. Ply.
li. xxxiij. Nos uidimꝰ Agrippinā nā claudij ꝑncipis edente
eo naualis prelij ſpectaculū aſſidēte ei indutā paludamēto
auro textili ſine alia materie. Aſſido ēt tertie cōiug. Sal. in
Jug. cū actō iunxit. Sed hiēpſal: q̄ minimus ex illis erat na
tura ferox ēt antea ignobilitatē iugurthe deſpiciēs atherba
lē dextra aſſedit ne mediꝰ ex tribus qd̄ apd̄ numidas hono
ri ducit iugurtha foret. Ur̄ ꝙ aſſedit ſignificet iuxta ſe ſede
re fecit. Sed alio mō actiue capit: ſicut ſi dicamꝰ. Hiēpſal a-
therbalē dextra adijt ita hiēpſal atherbalem dextra aſſedit
dcm̄ ē ꝙ ita ſoluēdo clareſcit hiēpſal ad atherbalē. i. iuxta
atherbalē dextra ſedit. Sic ēt fit ī illo Saluſtij exēplo. Aſſi-
deri ſine ꝑlio audiebat. i. iuxta oppidū amiſſuʒ ſederi audie
bat Hoc ēt oſtēdit ī obſideo ⁊ circūſideo ſi ſoluāt: vt obſi-
deo pōtē ſiḡt ſedeo ſiue ſto circū pōtē. In obſido quoq̄ʒ et
circūſido fit ſm̄ vim ꝑpoſitionū: vt ſupra dcm̄ ē in ſaluſtio.
Oppidū circūſedit. i. ſedit circū oppidū Sʒ qꝛ Sido actiuū.
ſedeo vō neutꝝ ideo inter ea q̄ a ſido ⁊ ea q̄ a ſedeo cōponūt
q̄ʒuis in ſignificatiōe differāt h̄ etiā ītereſt ꝙ in his q̄ a Si-
do ꝯponūt ſi ꝑpoſitionis eoꝝ ſolutio fiat oīno ꝯſtructio re-
manebit actiua: qꝛ tūc ſido accuſatiuū in ſe īcluſuʒ gerit ſub
audiēdū ꝑ tranſlationē reciprocā qd̄ nō fit in cōpoſitis a ſe
deo ēt ſi actiua erāt vt ē aſſideo obſideo: Qd̄ ſi ꝑpoſitionem
ſoluamꝰ Amiſſū oppidū aſſideri audiebat erit ſederi iuxta
amiſſū oppidū. Hic nullꝰ accuſatiuꝰ īcluſus ſubaudiēdꝰ exi
git: qꝛ ſedeo neutrū ē ⁊ iuxta viʒ ꝑpoſitiōis adiūgit ⁊ q̄eſcit
In aſſido ſi ſoluat ꝑpoſitio alius actūs expoſcit qm̄ a ſido
accuſatiuo componitur: vt hiempſal dextra atherbalem aſ-
ſedit. i. iuxta atherbalem dextra ſe ſeſſum locauit: vel dex
tra iuxta atherbalem ſe ſtatuit.

Aſſeſtrix femi. verba ab aſſeſſor q̄ iuxta ſedet vt da mihi ſedi-
um tuarum aſſeſtricem ſapientiam. Sunt autem aſſeſſores
quoꝝ offm̄ ē aſſidere p̄ſidi atq̄ʒ ꝯſulere atq̄ʒ ī his fere cauſis
ꝯſtat cognitiōibꝰ poſtulatiōibꝰ libellis edictis d̄cretis ep̄lis.

Aſſiduꝰ ab aſſideo iugis ꝯtinuꝰ ꝙ ī ea re quā q̄s frequēter agit
cōſediſſe videat. Uñ aſſiduitas diligētia ⁊ ecōtrario Reſi-
des dñr ſegnes ⁊ ocioſi. Aliqñ aſſiduꝰ dr̄ frequēs et aſſidue
frequenter. Uir. Aſſidue veniebat. Aſſidui ēt dicebant qui
locupletes erāt. ⁊ facile cū id tp̄s poſtulabat munera pp̄lo p̄
ſtabāt. Et aſſiduus q̄ aſſe ſuo. i. ſua pecunia ⁊ ſine ſtipendio
militabat. Et tunc ab aſſe. i. ere dando deducitur.

Aſſidelle mēſe ad quas ſedentes flamines ſacra faciebant.

Aſſilio. is. pe. cor. ex ad ⁊ ſalio ſiḡt inuado aggredior. Oui. li.
xj. met. Cū ſepe aſſiluit defenſe menibꝰ vrbis. Et aſſilire dr̄
de aīalibꝰ maribꝰ cū feminas īeūt. Col. li. vij. Nā niſi p̄us ea
marē cōciuit aſſilientem admiſſarium calcibus proturbat.

Aſſiſto. is. vide in dictione ſiſto.

Aſſis is. tabula ſectilis. Ply. Uerniſq̄ʒ aſſibꝰ cōtabulare paui
menta oportet. Uide ſupra in dictione Aſſeres.

Aſſo. as. tabulo a quo coaſſo ꝓ ꝯtabulo. Uictru. Cū aſſatū fue
rit ſuper altera coaſſatio ſtruatur: clauiſq̄ʒ fixa duplicē: pre
beat ꝯtignatiōi loricationē. Ply. Neceſſariū binas ꝑ diuer
ſas coaſſatōes ſubſterni capita eoꝝ p̄figi clauis ne torque-
antur. Eſt ⁊ aſſo as. pro torreo a quo aſſatꝰ vt de diuo laurē
tio. Aſſatus ſum iā verſa ⁊ mād̄uca. Plau. tñ in Muſ. Aſ-
ſus dixit. Ne faxis Nam elixus eſſe q̄ʒ aſſus ſoleo ſuauior.

Aſſus. ſa. ſum. qd̄ eſt torrefactum. Proprie dr̄: ſine pigmento
alicuius ſaporis quēadmodū mer ſolū dicimus. Unde aſ-
ſa voce veteres dixerūt ſola voce lingue: aut vocis huma-
ne nō admixtis allis muſicis. Uar. In conuiuijs pueri mo-
deſti vt cātarēt carmīa antiqua ī q̄bus laudes erāt maioꝝ ⁊
aſſa voce ⁊ cū tibicine. Cato. Melos āt ī cātibꝰ ē bipartitū.
Unū eſt qd̄ eſt in aſſa voce. Alterū: qd̄ vocant organicum.

Aſſula diminutiuū ab aſſis tabella a quo fit aduerbiū aſſula-
tim ꝙ eſt minutatim. Plau. Priuſq̄ʒ pulſando exitiū foribꝰ
aſſulatiʒ dabo. Idē ī Mene. Faciā qd̄ iubes ſecuriʒ capiā
ancipitē atq̄ʒ hūc ſenē exoſſē niſi dedolabo aſſulatū viſcera

Aſula per ſimplex s oppidum in agro brixiano.

Aſſatura fruſtum carnis aſſe. Hiero. lib. ij. R. Partitus ē vni-
uerſe multitudini aſſaturā bubale carnis.

Aſſuetus vſitatus ab aſſueſco is.

Aſſumo is. pe. ꝓ. modo ſignificat accipio. Cice. Neq̄ʒ id onꝰ
inuitus aſſumpſit: modo nimiū tribuo. Idē. Si id mihi aſ-
ſumo videor id mihi meo iure quodam vendicare.

Aſſur Judee ciuitas: quam edificauit Salomon Quo nomi-
ne dictus eſt filius Sem.

Aſſuerus ſicut teſtatur Joſeph fuit Cyrus xerſis filius: qui
poſt Darium patruum perſide rexit imperiū Hunc Cyrum
dixit Artaxerſem apud grecos vocari qui longimanus co-
gnominatus regnauit. xl. annis.

Aſſus ciuitas troadis arte ⁊ natura mūita. De q̄ ē illud Stra-
tonici dictum. Qui celeri paſſu Aſſum it: mortis periculum
adit Ex aſſo fuit cleantes ph̄s ſtoicus: qui Zenoni ſucceſſit

Aſſyria regio aſie maioris que nunc ſyria dr̄ habens ab ortu
indiam ab occaſu tygrim fluuiū a meridie mediam: a ſeptē
trione caucaſum. Uñ aſſyrij q̄ poſtea ſyrij ⁊ ſyri. hanc Por
phirio ⁊ acron volunt priꝰ dictam ſyriā poſtea vna addita
ſyllaba aſſyriā vocitatā. alij q̄dripartitā faciūt diuiſionē in
ſyrios aſſyrios leucoſyrios ⁊ celeſyrios: Ply. duplicē ſyriā
aſſignat. Unā paleſtinā alterā antiochiā. Dicta ē āt aſſyria
vt docet Aug. li. xv. ciui. dei. ab aſſur filio ſem.

Aſt cōiunctio ponit modo pro ſed: modo ꝓ atq̄ʒ: modo ꝑer-
go: modo pro tam: modo ꝓ tum: modo pro cum.

Aſta ciuitas eſtuaria inter ſacrū promontoriū ⁊ herculeas co-
lumnas. Et haſta in liguria vrbs non lōge a nouaria diſtās
De hac Claudianus. Nec plus pollentia rebus contulit au-
ſonijs aut menia vindicis aſie. Meminit et Ply. li. xxxv.
Cum aſpiratione vero aliud ſignificat.

Aſtu generis neu. vt cornu Ter. in Eu. An in aſtu venit: Et
ſic ꝓ vrbe ponit. Nam aſty apud grecos vrbs eſt ſed a lati-
nis mutatur y in u ⁊ fit aſtu vt Priſc. docet. Inde fit aſtu-
us ⁊ aſtutus ⁊ aſtutia. Ponitur ⁊ aſtu aduerbialiter ꝓ aſtu
te. Terē. in Eu. Quod ſi aſtu rem tractauit dij noſtrā fidem
quantam ⁊ q̄ʒ veram laudē capiet parmeno.

Aſtutus ab aſtu vrbe cautus dicit: in qua qui aſſidue verſati
ſunt: cauti fiunt. Uel aſtutus quaſi tutus ab arte vt inquit
Feſtus. Hinc aſtutia: que vt auctor eſt Hierony. eſt ſubtili-
tas cautele rudibus incipientibuſq̄ʒ neceſſaria ꝑ quam ſo-
phiſmatuʒ dignoſcere ⁊ querere verſutia poſſit ne falſorū
fraudibus argumētorū abducātur a ſimplicitate vere ſapiē
tie que ducit ad vitā. Hinc aſtutulus dimin.

Aſturia ciuitas hiſpanie in qua aſturcones equi gignuntur.

Aſtrucones equi ab aſturia oppido hiſpanie ita appellati q̄bꝰ
non vulgaris in curſu gradus ſed mollis alterno crurū ex-
plicato glomeratio ē. Ply. li. vij. In aſturia hiſpanie gigne-
re Tieldones vocatos equini generis: q̄ quotiēs minori for
ma ſunt aſturcones dicunt. Sirius. His paruꝰ ſonipes ne-
q̄ʒ marti notus at idem aut inconcuſſo glomerat veſtigia
dorſo: aut molli pacata celer trahit eē da collo.

Aſtura flumen oppidū maritimū in latio Ply. li. vj. Antiū in-
q̄: colonia flumē aſtura ⁊ īſula. Et li. xxxij. Tenuit ⁊ nr̄a me
moria nauim Caij principis ab aſturia antiū nauigātes.

Aſtur quod ab aſturia eſt. Mar. de aſturconibus. Hic breuis
ad numerum rapidos qui colligit vngues venit ab armi-
feris gentibus aſtur equus.

Aſtroth antiqua ciuitas og regis baſan in qua habitauerunt
gigantes ⁊ poſtea cecidit in ſortē tribus manaſes regionis

bethanię Sunt aũt duo caſtella in bethania hoc vocabulo nouẽ inter ſe milibus ſeparata inter adarã ⁊ abellã vrbes.

Aſtages nomen proprium fluuij in mare defluentis.

Aſtaphis.pe.cor.vna paſſa dicitur αστaφις gręce.

Aſteiſmos latine vrbanitas. ⁊ eſt tropus multiplex nomeroſe qꝫ virtutis. Nã aſteiſmos putaᷣ quicquid ruſtica ſimplicitate caret ⁊ faceta ſatis vrbanitate exponitur vt apud Uir. Qui bauiũ nõ odit amet tua carmina neui.i.pro pęna ei contingat vt diligat neuiũ peiorẽ poetã. Atqꝫ idẽ iũgat vulpes ⁊ mulgeat hircos.i.faciat ea quę contra naturam ſunt Nã αστειος vrbanus αστει ξομαι vrbanus ſum.

Aſter ſtella vna. Aſtrũ latine ſydus quod cõſtat ex pluribus ſtellis quę aliqͦd ſignũ cõponant vt Gemini Libra ⁊ huiuſmodi. Dictũ aſtrũ ab αστραπτω qͦd eſt fulgeo. Eſt ⁊ aſter nomẽ ciuitatis: Sciẽdũ ꝙ ĩ aſter.a.um.terminata noĩa imitatiua ſũt vt paraſitaſter q̃ imitatur paraſitũ. Philoſophaſter qui eſt phoꝝ imitator. Li. Dĩno ſolet eẽ flutiaſter. Surdaſter dimi.eſt: qui eſt aliquãtulũ ſurdus. Similiter recaluaſter q̃ nõ eſt toto capite caluus ſed ſola frõte. Catulaſter: nõ paruũ catulũ ſignificat ſed ipſum catulũ Pullaſtra non paruam pullam ſꝫ paruam gallinam. Pullaſter non paruũ pullum ſed ipſuꝫ pullum. Filiaſter quo quidam vtunᷣ pro priuigno non paruũ filiũ. Sed qui imitamur filiaſtra Oleaſter pinaſter Mentaſtrũ Siliquaſtrũ ꝙ ſylueſtria ſunt olera pinum mtham ſiliquamqꝫ imitanti

Aſtericus ſeu aſteriſcus dimi.ab aſter ſignũ eſt ad paruę ſtellę ſimilitudinẽ: quo vtimur cũ aliq̃d ĩ ſcribẽdo omiſſuꝫ eſt. Hie. Qui editiõi antiq̃ theodotiõis miſcuit aſterico ⁊ obelo

Aſtrale quod ad aſtra pertinet. Unde aſtralia fata dicta ſunt ab aug.lib.v.ciui.dei.

Aſtrolabiũ Inſtrumentum ex quo aſtrorum motus colligũtur εξ τω̃μ αστρομ και λαμβανω.

Aſtronomia cũ accẽtu ĩ pe.aſtroꝝ rĩa νομος latine lex ⁊ rĩa.

Aſtrologia cum accẽtu in pe.aſtrorum ſermo vel ratio. Aſtrologia de curſu aſtroꝝ loquiᷣ. Aſtronomia de iudicijs ad vitam fortunamqꝫ pertinentibus hic Aſtrologi ⁊ aſtronomi qui aſtrorum ſcientiam profitentur.

Aſtragalus pe.cor.latine talis ludus ⁊ pedis ſiue Juguli coniunctura: vt eſt apud homerũ li.x.odi.qui ſcribit Elpenora lapſu ſcalaꝝ exanimatum eſſe cum fregiſſet aſtragalon. i. iuguli coniuncturam.tñ appollonius in argonauticis ponit pro ludo qui vulgariter dᷣ zoni.ſ.in li.iij. pagina tertia.

Aſtragalizo.as.talis ludo ⁊ aſtragalizontes a plynio dicuntur talis ludentes.

Aſteria.ę.⁊ aſterie es.nomen latonę ſororis proprium.

Aſterion fluuius achię. Sta.li.iiij.thę. Cum dixit ⁊ equus fluctibus aſterion Fuit ⁊ nomen vrbis.

Aſteriſcũ herba q̃ ⁊ ſiderite dᷣ naſcens in tegulis parietiniſqꝫ folio ſimilis ozymo. Aſteriſcus ſignũ ad ſtellę ſimilitudineꝫ paruę quo vtimur cũ aliquid in ſcribendo omiſſum eſt.

Aſtręus cũ dipth. Fuit vnus ex titanibꝰ q̃ contra deos arma ſũpſit Oui.li.v.me. Occidit Enceladꝰ mẽdeſiꝰ occidit aſtręus. Ferũt hũc cũ aurora ↄcubuiſſe ac ex ea vẽtos generaſſe

Aſtręa cũ dipth.aſtręi ex aurora filia ſecundũ aliquos Jcari ſcdm aliquos Jonis ⁊ thomidas. Et ponitur pro Juſticia. Ouid. Ultima cęleſtiũ terras aſtręa reliq̃t. Qͦd ideo fictũ ẽ: ꝙ illis tpibꝰ aſtreꝰ princeps eẽt: ⁊ pp ęq̃tatẽ eiꝰ filia iuſtitia dicta ſit vt ſcribit aratꝰ. Nã cũ adhuc terras habitaret non dũ veſanos rabies nudauerat enſes. Nec ↄſãguĩeis fuerat diſcordia nota. Sed poſtea creſcentibꝰ vitijs euolauit ĩ celũ

Aſthmaticus cum h anhelus ⁊ ſuſpirioſus dicitur αστθμαμ anhelitas anxietas.

Aſtipulor pe.cor. Uide in dictione ſtipulor.

Aſto as.aſtiti aſtitũ ⁊ aſtatũ ſignificat pręſens aut firmus ſeu erectus ſto.plau.in Cap. Ego miſer vix aſto pręformidine. Idem in Ciſ. Adoleſcẽs aſta atqꝫ audi.i.ſta fortiter atqꝫ expecta: Et in Caſ. Stultus contriui diem dum aſto aduocatus cuidam cognato meo. Interdum ſignificat ſimpliciter ſto. Uir. Arrectiſqꝫ auribꝰ aſtant. Interdũ ſum cuꝫ de rebꝰ loq̃mur: q̃ cadere nõ poſſũt: vt cũ dicimus terrã aſtare.

Aſtringo proprie iuxta ſtringo vnio cõiũgo. Colu. li.iij. Cum oẽs ſurculos quos arbor patieᷣ dimiſeris libro vlmi vel vimine arborẽ aſtringito Uirg.lib.j.Ge. Seu durat magis ⁊ venas aſtringit hyantes per tranſlationẽ aſtringere ponitur pro obligare. Et ſic genitiuo iungiᷣ ſicut Gel. notauit ſabinũ ſcripſiſſe. Qui alienũ tacẽs lucri faciẽdi cauſa ſuſtulit furti aſtringiᷣ ſiue ſcit cuiꝰ ſit ſiue nõ ſcit. Qñqꝫ ꝑ ꝑmittere. Quia vĩcula fidei dicũᷣ. Ter.ĩ Eu. Meã aſtrĩgo fidẽ. Hinc aſtrictoriꝰ.a.um.ꝙ aſtrĩgit. Ply. Folia aſtrictoriã vim hñt

Aſtruo is.iuxta ſtruo ⁊ ędificiũ ędificio iũgo fortico. Col.li.j. Nã cũ veteri aſtruiᷣ recẽs ędificiũ q̃ſi ſurgẽti reluctãs oneri cedit. Amb. Nec putauit ortus ſui fidem matris iniurijs aſtruendã.i.firmãdã. Hinc per tranſlationẽ aſtruere ꝑ affirmare ſumiᷣ. Hiero. Quãuis nonnulli aſtruere velint eaꝫ iam reſuſcitatã ⁊ beatã cũ chriſto immortalitate veſtiri.

Aſtyages nomen proprium regis aſſyriorum.

Aſtianax nomen filij hectoris ex andromacha quaſi tutator vrbis aſty enim vrbs anax tutator ſiue rex.

Aſtypalea. Inſula in mari ęgeo. Oui. li.ij. de. arte. Cunctaqꝫ piſcoſis aſtypalę vadis.

Aſtypale es.nomẽ eſt vrbis in eadem inſula.

Aſymphonia latine inconſonantia ασυμφονος diſcors.

Aſymbolꝰ qui ſymbolum non dedit ⁊ ſine collatione acceſſit ad comeſſationem.

Aſyndeton ſiue aſyntheton dici poteſt ĩcompoſitum ab α ſine συνθετομ compoſitum. Et eſt figura cum aliqua ſine coniunctiõibus proferuntur: vt veni: vidi: vici.

Aſyntheta Ply.appellat cryſtalla quę pura ſunt ⁊ ſine vitio.

Aſyſtatũ genꝰ quoddã philoſophię: quod latine inſtabile vel inconſtans poſſumus dicere.

A ante T

At principiũ increpationi aptũ. Et hoc cum aut indignationẽ aut dolorẽ exprimere volumus vt ire ęſtum aut querelas ſignificãtius oñdere valeamus. Uirg. At tibi ꝑ ſcelere. Ter. At tibi dij dignũ factis exitũ dicũt. Qñqꝫ ſuperioꝝ dictoruꝫ diſcretiuũ eſt: vt apud eundẽ. At mihi ſcrupulus vnꝰ reſtat Qñqꝫ rex dᷣiam denotat: vt Scipio eſt bellator: at cato orator. Qñqꝫ poniᷣ pro ſaltẽ. Ouid. Crudeles ſomni q̃d me tenuiſtis inertẽ: at ſemel ęterna nocte p̃mẽda fui. Qñqꝫ copulatiuũ eſt: vt in atqꝫ. Qñqꝫ aduerſatiuũ. Uirg. At regina graui iamdudũ ſaucia cura. Nam dum ęneas quieſceret regina turbabatur quod eſt contrarium. Qñqꝫ e interiectio timoris. Teren.in Eu. At armi homo formidoloſus es.

Atat interiectio eſt paulatim percepti atqꝫ intellecti mali. Teren.in Eun. Atat data hercle verba mihi ſunt. Ser.in arte. Atat eſt aliquid de improuiſo deprendentis.

At contra ſignificat viciſſim qͦd vulgo dicitur econuerſo.

Atqꝫ coniunctio cõnexiua eſt vt Genus vnde latinũ albaniqꝫ patres atqꝫ alte męnia romę. Quandoqꝫ aduerbium ⁊ pro q̃ꝫ poni ſolet: vt Perſius. Qui tu impunitior exis atqꝫ hic. Sueto.in Cęſa. Uelut grauius atqꝫ ipſe ſenſiſſet. Quandoqꝫ pro celeriter ⁊ ſtatim. Uirgil. Atqꝫ illum in pręceps prono rapit alueus amni. Quandoqꝫ pro feſtine ⁊ intrepide Enni. vt Atqꝫ atqꝫ aſcendit muros troiana iuuentus. Quandoqꝫ ꝑ pręterq̃ꝫ. Plau. in Am. Neqꝫ ſe luna mutat quoq̃ꝫ atqꝫ exorta eſt ſemel.

Atalus penul.cor.nomen pergami regis pecunia ditiſſimi et ſplendida abundantiqꝫ ſuppellectili. A quo omnia magnifica atalica dicta ſunt. Prop. Nec ſit in atalico mors mea nixa thoro. Fuit ⁊ athalus nomen philoſophi.

Atalanta nomen mulieris de qua Hiero.con. Joui. Referunt fabulę atalantam calydonia virgine ſemper in venatibus ſemper in ſyluis non tumentes vteros fęminarum faſtidia qꝫ conceptuum: ſed expeditam ⁊ caſtam amaſſe virtutẽ: eſt ⁊ atalanta fons in portu cyphantarum dictus ꝙ ibi venatrix fęmina ſitu ⁊ ęſtu languida cõſederit: ⁊ petra venabulo eius percuſſa laticem prębuerit ſicut ſcribit Pauſanias.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN